

Nekaunos no krustā sistā Kristus

Tēvs Debesīs, mēs esam šeit sapulcējušies, atzīstot, ka reizēm mums ir kauns. Un tomēr mūsu sirds ilgas ir nekaunēties. Tēvs, tā nav spēka atzīšana, kad mēs sakām: mēs gribam nekaunēties. Tā ir vājuma atzīšana. Bet mēs esam sajūsmā, zinot, ka Tavs spēks tiek darīt pilnīgs mūsu nespēkā. Tēvs, atverot Tavu vārdu, mums ir jālūdz, lai tu atver mūs. Mums ir vajadzīgs Tavs Gars, tava gara iemājošana. Garīgas lietas ir garīgi saprotamas. Un šovakar mēs nākam, vajadzībā pēc tava iedvesmojošā, apgaismojošā un pamācošā Gara. Tēvs, mēs negribam dzirdēt vienkārši labu svētrunu, un es negribu vienkārši sludināt labu svētrunu. Mēs gribam pavadīt laiku ar Jēzu. Mēs gribam pavadīt laiku ar Tevi. Mēs gribam tikt atjaunoti. Mēs gribam doties mājās. Un tā Tēvs, šovakar, lai tā ir vairāk par oratoriju. Lai tā ir vairāk par runu. Lai tas, kas šovakar notiek ir pārdabiska spēka darbība, kurā Gars paņem sludināto vārdu un attiecina, pieskaņo katram apstāklim, personībai un situācijai. Tēvs, mums ir vajadzīga atmoda. Man ir vajadzīga atmoda. Un šovakar mēs saucam pēc patiesas atmodas. Runā uz mums caur sludināto vēsti. Tā ir mūsu lūgšana Jēzus vārdā, lai visi var teikt: Āmen.

Tātad kāda ir mūsu tēma, visi? Izklusās tik labi! Kad es pārdomāju, ko tas nozīmē, - nekaunēties no Kristus, es nolēmu, ka tas nav pietiekami – nekaunēties no Kristus vispārīgā veidā. Jautājums, kas nāca man prātā bija, ko es mēģināšu izskaidrot šajā svētrunu ciklā ir – ko tas nozīmē konkrēti, ko tas nozīmē konkrēti. Kādu vārdu es teicu? Ko tas nozīmē konkrēti Septītās dienas adventistu kristietim, kas dzīvo šajā zemes vēstures laikā, - nekaunēties. Vai jūs sekojat man līdz? Citiem vārdiem sakot, ir bijuši dažādi vēstures posmi, dažādi laikmeti, kuros nekaunēties no Kristus nozīmē kaut ko ļoti konkrētu. Ko tas nozīmē man un ko tas nozīmē Tev kā Septītās dienas adventistu kristietim? Vai arī varbūt Tu neesi SDA kristietis, varbūt Tu vienkārši esi atnācis, lai ar mums būtu kopā, bet kā Bībelei ticošiem kristiešiem – ko tas nozīmē man nekaunēties no Kristus? Es domāju, ka tas nozīmē 3 lietas. Cik lietas? Tagad padomāsim par mūsu vārdu. Labi? Ja? Mēs esam SDA kristieši. Teiksim to kopā – mēs esam SDA kristieši. Ko šis vārds nozīmē? Ko šis vārds Septītās dienas adventisti pasaka? Man liekas, tas pasaka 3 lietas. Pirmkārt – septītā diena. Septītā diena ir liecība par sabatu. Sabatam pēc Rakstiem ir 2 teoloģiskās nozīmes. Pirmā – sabats ir balstīts glābšanā un atjaunošanā. Vai jūs varat teikt – ĀMEN? Vai ne? Ezehiēla 20:12 „ Es esmu tas Kungs, kas tos svētījis (angliski darījis svētus). Un sabats ir zīme, ka es esmu tas Kungs, kas dara jūs svētus. Tātad, kad es kādam saku, ka esmu SDA, daļēji es saku, ka godāju un turu sabatu tāpēc, ka Dievs ir mans pestītājs un Glābējs. Āmen? Tātad man kā Septītās Dienas Adventistu kristietim nekaunēties nozīmē – es nekaunos no krusta sistā Kristus. Tik tālu labi? Bet ir vēl viena nozīme. Sabats ir balstīts arī radīšanā. Mēs par to runāsim rītvakar. Mēs ticam kā jau Česters un arī Eimija pieminēja, mēs ticam 6 dienu burtiskai radīšanai, kas notika nesenā pagātnē. Vai jūs varat teikt Āmen? Mēs par to runāsim rītvakar, bet kā SDA kristietis es nekaunos arī no Kristus kā Radītāja, vai ne? Tā ir septītās dienas daļa. Sabats. Nekaunos no krustā sistā Kristus, nekaunos no Kristus kā Radītāja. Un kāda ir otrā mūsu vārda daļa? Adventisti nāk no latīņu vārda ADVENTUS, adventus nozīmē – ierašanās. Ko tas nozīmē? Ierašanās. Mēs gaidām kādu, kas nāks. Mēs gaidām kāda

ierašanos. Kurš tas varētu būt? Kura ierašanos mēs gaidām? Jūs pasakiet man.. Jēzus kristus. Un ko tas nozīmē man – Deividam Ašerikam, Džonam, Marijai, Tomam. Vienalga... Ko tas nozīmē Tev? Nekaunēties no krustā sistā Kristus kā SDA kristietim. Es domāju, ka tas nozīmē 3 lietas: mēs nekaunamies no krustā sistā Kristus, mēs nekaunamies no Kristus kā Radītāja un mēs nekaunamies no Kristus, kas nāk. Mēs šovakar runāsim par nekaunēšanos no krustā sistā Kristus. Tas nav mazsvarīgi un nenožīmīgi, ka mūsu vārda nozīme ir balstīta, ko daudzi sauc par – Magna Karta, kas ir Atklāsmes 14. Nodaļa, ko mēs citiem vārdiem pazīstam kā 3 eņģeļu vēstis. Pievienojaties man tur uz īsu brīdi. Uz kurieni mēs ejam? Atklāsmes 14.nodaļa un šeit Atklāsmes 14.nodaļā mēs par to konkrētāk runāsim rītdien un noteikti arī sestdien, bet apskatiet īsi šo: sākot ar 6.pantu. Jānis saka: „Un es redzēju citu eņģeli laižamies debesu vidū (kas ir pirmā lieta, ko mēs uzzinām par šo eņģeli? Tam bija kas? Tam bija mūžīgs evaņģēlijs, tātad par pirmo eņģeli mēs uzzinām, ka tam bija mūžīgs evaņģēlijs sludināms. Un ievērojiet, ko eņģelis, kam ir mūžīgais evaņģēlijs saka? Un tiem, kas dzīvo virs zemes, un visām tautām un ciltīm, valodām un tautībām; viņš sauca stiprā balsī: "Bīstieties Dieva un dodiet Viņam godu, jo ir atnākusi Viņa tiesas stunda; Tātad šī ir tiesas stundas vēsts. Ir kaut kāda steidzamība šeit. Pielūdziet to, kas radījis debess un zemi, jūru un ūdens avotus. Tā ir radīšana. Mēs par to vairāk runāsim rītvar. Ievērojiet, ka tad mums ir otrā eņģeļa vēsts 8.pantā, 3. Eņģeļa vēsts – 9., 10., 11. Pantā. Un arī 12.pantā. Un ievērojiet, kas notiek 13.pantā, tas ir tad, kad tiek dotas šīs 3 eņģeļu vēstis. „Es redzēju, un raugi: bija balts mākonis, un uz mākoņa kāds sēdēja, līdzīgs Cilvēka Dēlam; tam bija uz galvas zelta vainags un rokā ass sirpis. Cits eņģelis izgāja no Tempļa un sauca stiprā balsī tam, kas sēdēja uz mākoņa: "Laid savu sirpi darbā un sāk (ko darīt?) pļaut, jo atnākusi pļaujas stunda, jo zemes raža ir nobriedusi." . Tad tas, kas sēdēja uz mākoņa, nolaida savu sirpi pār zemi, un zeme tika (kāds vārds?) nopļauta. Tātad tieši 3 eņģeļu vēstīs, vai mēs redzam evaņģēliju? Jā! Vai mēs redzam radīšanu? Jā! Vai mēs redzam nākšanu? Jā! Tāpēc es esmu Septītās dienas adventists. Es esmu SDA, jo vēsts, ko Dievs ir devis pēdējo dienu ļaudīm un, man liekas, ka šis vārds ir lielisks vārds. Mēs varējām tikt nosaukti kādā citā vārdā. Bet, manuprāt, SDA ir lielisks vārds. Tas atklāj 3 pamatizpaušmes mūsu ticībai. Septītā diena tā ir atpestīšana, tā ir radīšana. Adventists – tā ir Jēzus ierašanās. Un tas viss ir balstīts, pilnīgi balstīts trīs eņģeļu vēstīs. Vai jūs varat teikt āmen? Tātad šovakar mēs runāsim par – nekaunēšanos no krustā sistā Kristus. Nekaunēties no krustā sistā Kristus. Un mēs iesim, protams, uz Romiešiem 1.nodaļu. Tas ir mūsu centrālais teksts. Tas ir mūsu tēmas teksts –Romiešiem 1.nodaļa. Džastins mūs aizveda šeit pagājušā vakarā, un cerams, ka vēl daudzi mūs tur vedīs. Romiešiem 1. Nodaļa sākot ar 16.pantu. Apustulis pāvils raksta draudzei Romā. Un viņš sāk ar vārdu – „JO”. Kāds ir tas vārds? Visi? Vārds ir – jo. Paskatieties uz 17.pantu. Kas tur ir pirmais vārds? Jo. Paskatieties uz 18.panta pirmo vārdu. Kas tas ir par vārdu? Kā ar pirmo vārdu 20.pantā. Pāvils veido sakarību. Kādu vārdu es teicu? Viņš veido savu sakarību. Pāvils ir ļoti loģisks, Pāvils ir ļoti lineārs. Varētu pat teikt, ka viņš ir klīnisk. Jo tādēļ, jo tādēļ, jo tādēļ, jo tas, jo tas.... patiesībā, kurš uzrakstīja Apustuļu darbu grāmatu? Kurš uzrakstīja Apustuļu darbu grāmatu? Paskatieties uz dažiem īpašības vārdiem. Lūkas uzrakstīja Apustuļu darbu grāmatu. Paklausieties! Paskatieties uz dažiem īpašības vārdiem, ko Lūkas izmantoja, lai aprakstītu kā Pāvils sludināja evaņģēliju. Ap.d. 17:2, 18:4, 19:25, 26rakstīts, ka Pāvils runāja par rakstiem. Ko viņš darīja? Runāja par rakstiem. Un apustuļu darbos 17. Nodaļā viņš „skaidroja”.

Un 9.nodaļā un 22.pantā viņš iet pat tik tālu sacīdams....labi...šeit mums sanāk...Ā, nu beidz., strādā ar mani! Lūkas saka, ka viņš runāja, skaidroja un pierādīja. Vai mēs visi sekojam līdzī? Un ko Lūkas saka. Lūkas saka, kad Pāvils iegāja sinagogā, kad viņš bija cilvēku vidū, draudzes vidū, viņš izveidoja sakarību skaidrodams par Jēzu kā Mesiju loģiskā, lineārā, uz Rakstiem balstītā manierē. Āmen? Mēs redzam, ka viņš to dara vēstulē Romiešiem. Lūk, kā viņš saka: nekaunos Kristus evaņģēlija dēļ; (angliski – jo) tas ir Dieva spēks par pestīšanu ikvienam, kas tic, jūdams visupirms un arī grieķim. Jo tajā atklājas Dieva taisnība no ticības uz ticību, kā rakstīts: no ticības taisnais dzīvos. Jūs varētu izveidot sakarību, tas nebūtu tik grūti, ka šie ir divi vissvarīgākie panti visā Bībelē. Patiesībā jūs varētu izveidot sakarību....Vai kāds man var iedot rokā turamo mikrofonu? Lai es visu laiku neslēdzos iekšā vai ārā. Lai kur tu būt, lūdzu, atnes man manu zobenu. Paldies, labi. Jūs varētu izveidot ļoti pārliecinošu sakarību, kā viss protestantu pamats ir balstīts uz šiem diviem pantiem. Mārtiņš Luters atklāja šo frāzi: taisnais no ticības dzīvos. Es zinu, ka tas ir citēts no Habakuka, bet viņš to atklāja vēstulē Romiešiem. Romiešiem 16.un 17.nodaļā Pāvils veido argumentus, un viņš to dara ļoti loģiskā, lineārā, pat klīniskā manierē. Es iemācījos jaunu vārdu šonedēļ. Man ļoti patīk vārdi. Jūs varbūt to varat pamanīt. Es iemācījos jaunu vārdu šonedēļ un man interesē, vai kāds zina šo vārdu. *Litota*. Jūs to lietojāt vēl vakardien, vai ne? *Litota*. Vai kāds zina, ko šis vārds nozīmē? Jā, es jau negaidīju. Un jūs arī. *Litota* ir patiesībā ļoti interesants vārds. Tas ir retorisks paņēmieni, ar kura tu izvelc apstiprinājumu, uzstādot pretējo viedokli nolieguma formā. Palika kristālskaidrs, vai ne? Redziet, jūs tagad to visu laiku izmantosit – *Litota*. Būtība Pāvils tiešām lieto *Litotas* paņēmieni. *Litotiskais* paņēmieni. Ko viņš saka, tas ir – viņš veido savu apgalvojumus nolieguma formā. Viņš saka: es nekaunos. Izvilkt apstiprinājumu, uzstādot viedokli nolieguma formā. Es nekaunos. Jūs paņemat kaunu, kas jūs negribat būt un tad apgalvojat to nolieguma formā. Es ne-kaunos. Kāpēc viņš pasaka šādi? Kāpēc viņš apzināt veido argumentu, kas ir ļoti sistemātisks, ļoti pamatots, kas sākas no Romiešiem 1.nodaļas un ļoti pārliecinoši un spēcīgi virzās uz priekšu, līdz pat pašām beigām Romiešu 16.nodaļai. Kāpēc viņš to uzstāda noliegumā? Es NE-KAUNOS. Patiesībā, ja paskatāmies visu angļu tulkojumus, jūs atradīsiet, ka gandrīz vienbalsīgi katrs tulkojums atspoguļo to: es nekaunos, es nekaunos. Es uzgāju tikai vienu tulkojumu CEV (Mūsdienu angļu versija), kurš apgalvojums ir apstiprinājumā – es lepojos ar Kristus evaņģēliju! Bet tas pazaudē domu! Iemesls, kāpēc gandrīz visi tulkojumi atspoguļo noliegumā, ir tāpēc, ka grieķu valodā tas ir noliegumā. Mans jautājums ir: kāpēc? Kāpēc vienkārši nepateikt apstiprinoši: es lepojos ar evaņģēliju? Pāvils saka: es nekaunos Kristus evaņģēlija! Atbilde ir tik vienkārša, ka mēs varam to nepamanīt. Vienīgais iemesls teikt, ka es nekaunos ir tas, ka pastāv kāds iespējamība, ka es varētu kaunēties. Vai jūs tiekat man līdzī? Tātad viņš izceļ un saka: es nekaunos! Kāpēc tā teikt? Tāpēc, ka Pāvila dienās ar vēsti, ko viņš sludināja, saistījās liels kauns. Viņš saka: viņam nav kauns par evaņģēliju. Par ko, visi? Par evaņģēliju. Evaņģēlija centrā ir vīrs vārdā Jēzus Kristus. Un Jēzus Kristus tika sist krustā. Mazliet parunāsim par krustā sišanu. Līdzdalīšu jums divus citātus. No daļēji zinātniskiem avotiem. Viens no tiem zinātnisks, un viens vairāk populārzinātnisks. Bet klausieties: „Mērķis romiešu krustā sišanai nebija vienkārši nogalināt noziedznieku, bet arī mocīt un apkaunot ķermeni. (Kas bija pēdējais vārds? Apkaunot ķermeni)notiesātajam. Senajās tradīcijās godpilna nāve prasīja apglabāšanu. Pakārt ķermeni krustā neapglabājot, lai mocītu un apkaunotu, nozīmēja lielu negodu. (Te tas ir atkal). Pēc

Senās Romas prakses, krustā sišana kalpoja arī, lai parādītu zemo sociālo statusu. Tā bija visnegodājamākā nāve (šeit ir atkal), kādu varētu iedomāties. Sākotnēji tas bija paredzēts tikai vergiem. ” Kāds šeit ir atslēgas vārds? Kāds šeit ir atslēgas vārds? Negodājams. Ir viegli kādu nogalināt – tu izdur cauri viņam zobenu, izdur cauri šķēpu. Kāpēc sagādāt klapatas ar krustā sišanu? Nu, jā, protams, jo ir lielākas sāpes, lielākas mocības un tā tālāk. Bet galvenais iemesls, kāpēc sist krustā...Interesanti, ka romieši to nemaz neizgudroja, tie to pārņēma no persiešiem vai kartegēniešiem. Bet viņi to pilnveidoja, viņi to pārvērtā par mākslu: viņi turēja cilvēku tik meistarīgi mokoši, balansējot uz robežas starp dzīvību un nāvi. Un viņiem patika tur atstāt cilvēkus. Vēsturnieki stāsta, ka daži par tur pavadīja 7 dienas uz krusta! Tas nebija tikai nogalināšanas dēļ – tas ir viegli! Romieši bija meistarīgi slepkavas, viņi pārvērtā nonāvēšanu mākslā. Bet krustā sišanas mērķis, tas bija izveidots, lai apkaunotu! Kāds vārds, visi? Apkaunot. Otrais avots, otrais citāts: „Sabiedriskais kauns un negods, kas tika saistīts ar krustā sišanu, Senajā pasaulē nevar tikt pārspīlēts. Tas tika domāts vergiem, noziedznieku sliktākajai šķirai no zemākajiem sabiedrības slāņiem, militāro pavēļu neklausītājiem, un īpaši nodevējiem. ” Un tas nes vēl papildus kauna traipu jūdzu starpā. Jo 5.Mozus 21:23 ir sacīts, ka pakārts cilvēks ir Dieva nolādēts. Jūdiem bija izpratne, ka pats nāves veids ir Dieva lāsts krustā sistajam. Tagad padomājiet, Pāvils nāk uz Romu, viņš nāk uz galvas pilsētu, impērijas pilsētu, visi ceļi ved uz Romu, Roma netiek uzcelta dienā, kad esi Romā, dari kā romieši. Pāvils nāk uz Romu, un viņš raksta uz Romu, un viņš sludinās evaņģēliju, labās ziņas, vēsti, kuras centrā ir krustā sist jūds! Visa krustā sišanas jēga bija pazemot cilvēku, kurš saņēmis sodu. Vai ir pamatots iemesls kaunēties par šo vēsti skatoties teksta un kultūras kontekstā? Jā vai nē? Pilnīgi noteikti. Cilvēki Pāvila dienās, krustā sistas personas godāšanu, un vēl vairāk – ticības sistēmas, kura centrā ir krustā sistā persona, uzskatītu par lielāku muļķību, kāda iespējama! Paga – tu taču joko, vai ne? Tu mums teiksi, pag, ļauj man saprastu, tu teici, [ag es gribu būt drošs, ka dzirdēju tevi pareizi. Vai man kaut kas ausī nebija.. Pag, ļauj man pārliecināties, ka dzirdēju pareizi. Tu man stāstīsi par krustā sistu atbrīvotāju. Ieklausieties tajā. Krustā sist atbrīvotājs. Tu man stāstīsi par kādu, kurš nevarēja izglābt sevi pašu no šī pazemojošā, pretīgā, apkaunojošā soda...Un ka viņš izglābs mani?! Toreiz bija milzīgs kauns par to. Tāpēc Pāvils apzināti, mērķtiecīgi lieto retorisko paņēmieni - Litota. Viņš apzināti uzstāda šo lietu ar noliegumu. Es (kādi ir vārdi, visi) ne-kaunos. Krustā sišana nozīmēja divas lietas Pāvila dienās. Lielu noziegumu; zemu sociālo stāvokli. Liels noziegums kopā ar zemu sociālo statusu. Abi bija kauna avoti Pāvila dienās. Tāpēc viņš apzināti to saka noliegumā. Ļaujiet man izlasīt mazu superīgu citātu, tas ir no grāmatas, patiesībā tās ir D.Mārtina Džonsa svētrunu sērijas, kas tika sludinātas par vēstuli Romiešiem Vestminsteras kapelā. Katru piektdienas pēcpusdienu no 1955.līdz 1968. Gadam. Viņam tas prasīja 13 gadus, lai tiktu cauri vēstulei Romiešiem, izskaidrojot to svētrunās. Jūs varat iedomāties? Svētrunas 13 gadus! Fantastiski. Paklausieties, ko viņš saka: „Kāpēc ir tā, ka pasaule izsmej evaņģēliju. Tas ir tās vēsts dēļ, ko evaņģēlijs satur. Evaņģēlijs vēsta; evaņģēlija sludinātājam ir jāvēsta: Viņš, kurš piedzima lielā nabadzībā – piedzima stallī, viesnīcā nebija vietas, uzaudzis mazā ciematā, izmācījies par galdnieku. Tas ir tas, ko mēs sludinām. Tas ir tas, par ko mēs stāstām pasaulei. Tas ir tas, kas tika krustā sist šķietamā vājumā. Izteikdams dievišķus apgalvojumus pats par sevi, tagad atrodas galējā bezpalīdzībā, tiek pienaglots pie koka un mirst, kamēr pūlis nīrdz par viņu, sakot: HA, ja viņš glābj citus, lai izglābj pats sevi. Ja Viņš ir Dieva izredzētais. Tas

ir tas, ko mēs sludinām. Mēs sludinām galdnieku, tādu, kurš dzīvoja nabadzībā un nomira pie krusta un, protams, pasaule to noniecina un izsmej savā sirdī. Bet mēs tai pašā laika apstiprinām, ka šī persona ir Pasaules Glābējs! Un Dieva dēls jūdiem ir piedauzības akmens; grieķiem savukārt lielākā muļķība. Un tā pašas vēsts raksturs izsauc šo izsmieklu. Un tā kā cilvēkam pēc dabas nepatīk būt izsmietam, tas kaunas no evaņģēlija. Tāds ir šis kārdinājums.” Pāvils veido savu apstiprinājumu par savu pārliecību Kristum noliegumā – apzināti, jo viņš zināja, ka izplatot, plaši izplatīt vēsti par krustā sisto glābēju, izklausās gandrīz galēji pretrunīgi! Ļaujiet man jums pajautāt! Vai jums kādreiz ir bijis kauns par evaņģēliju? Vai jums kādreiz ir bijis kauns par Kristu? Nu, jā vai nē? Kas tas ir? Vai šeit ir kāds, kas teiks: es pilnībā esmu kaunējies par Kristu! Jā, laipni lūdzam klubiņā: es arī! Interesanti, tā tas iespējams bija ar Pāvila pirmo skolnieku. Vīrs vārdā Timotejs. Pievienojieties man 2.Timotejam vēstulē. 2.vēstule Timotejam 1.nodaļa. Šis vārds nekaunos, šis konkrētais grieķu vārds, kas tulkots nekaunēties parādās kādas 11 reizes Jaunajā Derībā. Un mēs apskatīsim lielāko daļu no tām. 2.vēstule Timotejam 1.nodaļa, es esmu 8.pantā. Timotejs bija jauns cilvēks. Viegli atcerēties viņa vārdu – Timotejs angļiski rīmējās ar vārdu kautrīgums jeb biklums. Un tā iespējams bija viņa problēma. Pāvils raksta jaunajam Timotejam un saka, sākot ar 8.pantu: „Tad nu (kas šeit par vārdu?) nekaunies liecināt par mūsu Kungu (ko viņš šeit pasaka?Nekaunies par Kristu. Viņš turpina), nedz kaunies manis, viņa gūstnieka, bet uzņemies Dieva spēkā ciešanas līdz ar mani evaņģēlija labā, jo Dievs ir izglābis mūs un aicinājis ar svētu aicinājumu, ne pēc mūsu darbiem, bet pēc Sava nodoma un žēlastības, kas mums dota Kristū Jēzū pirms mūžīgiem laikiem, (paklausieties, ar kādu pārliecību viņš runā) 10 bet tagad ir redzama tapusi, mūsu Pestītājam Kristum Jēzum parādoties, kas ir iznīcinājis nāves varu un cēlis gaismā dzīvību un neiznīcību ar evaņģēliju; 11tālab es esmu iecelts par vēstnesi, apustuļi un mācītāju. 12Tālab es arī ciešu visu šo, bet (ievērojies, ko viņš saka!)es nekaunos (tāda paša valoda kā romiešiem pirmajā nodaļā), jo es zinu, kam es esmu palāvis (vai jūs varat teikt: Āmen), un esmu pārliecināts, ka Viņš ir spēcīgs pasargāt man uzticēto mantu līdz viņai dienai.(Skatieties, ko viņš tagad saka Timotejam.) 13 Turi to par veselīgu mācību paraugu, ko esi dzirdējis no manis ticībā un mīlestībā, kas Kristū Jēzū; 14 glabā skaisto uzticēto mantu ar Svētā Gara palīdzību, kas mīt mūsos. 15 Tu zini to, ka ir novērsušies no manis visi (mēs domājam, ka Pāvils ir populārs, NĒ! Viņš saka, es gāju uz Āziju, visi no manis novērsās. Visi izlikās, ka mani nepazīst Āzijā), kas dzīvo Āzijā, viņu starpā Figels un Hermogens. 16 Lai Tas Kungs parāda žēlastību Onēsifora namam, jo viņš daudzkārt atspirdzināja mani un nekaunējās manu važu, 17 bet, nonācis Romā, rūpīgi meklēja mani (acīmredzot, ne tā kā citi) un atrada. 18 Lai Tas Kungs dod viņam atrast apžēlošanu pie Tā Kunga viņā dienā. Un, cik daudz viņš Efezā kalpojis, to tu pats zini labāk. ” 3 reizes. Pāvils iesāk 2.vēstuli Timotejam. Viņš saka: Timotej, es zinu, ka tev ir kārdinājums būt kautrīgam, es zinu, ka tev ir kārdinājums kaunēties. Bet nekaunies no evaņģēlija, nekaunies no mūsu Kunga liecības. Nekaunies par manām ķēdēm. Tu man atgādini par Hermogenu, tu man atgādini par Figelu. Tev vajadzētu būt kā Onēsiforam, jo kad viņš atnāca uz pilsētu, viņš nevarēja sagaidīt, lai mani atrastu. Viņš zināja, ka es biju ķēdēs, viņš zināja, ka mani atstūma, kad es sludināju šo pārdrošo, šķietami neprātīgo vēsti par glābšanu pasaulei, kas balstīta uz krustā sistu jūdu. Viņš saka: NEKAUNIES! Lūk, mīlie iemesls, kāpēc viņš raksta šīs lietas. Viņš nesaka to vienreiz, tā starp citu, nejauši. Ja nu tev,

kaut kad, ē, starp citu.. Viņš dod šo padomu, jo Timotejs ir kārdināts būt kautrīgs, viņš zina, ka Timotejam ir kārdinājums kaunēties. Viņš to raksta Timoteja problēmas dēļ. Tam ir iemesls. Ja būtu vairāk laika, es varētu pārliecinoši argumentēt, ka Pāvilam kādu laiku pašam bija šī problēma. Viņš ieguva uzvaru pār to, un tāpēc viņš tagad ar tādu drošsirdību to paziņo draudzei Romai. Ko viņš pašā sākumā paziņo? Es nekaunos. Pāvilam būtu pamatots kulturāls iemesls kaunēties. Vai jūs jokojat? Tu sludini glābšanu pasaulei caur krustā sistu jūdu, romiešu sabiedrībai? Visa krustā sišanas jēga bija apkaunot, visa krustā sišana attēloja smagu noziegumu, zemu sociālo stāvokli. Un tu man stāstīsi par krustā sisto Glābēju?! Vai tu pats nedzirdi pretrunas šajā frāzē?! Interesanti, ka Jēzus arī šo vārdu lietoja. Nāciet ar mani uz Lūkas 9.nodaļu. Un Lūkas 9.nodaļā. Viņš patiesībā lietoja to arī Marka evaņģēlija 8.nodaļā. Bet mēs aplūkosim Lūkas 9.nodaļu. Lūkas 9.nodaļa, 22.pants. Lūkas 9.nodaļa, sākot ar 22.pantu. 21.pants: 21 Bet Viņš stingri noliedza kādam to teikt,: sacīdams: "Cilvēka Dēlam ir daudz jācieš. Viņu (kāds šeit ir vārds) atmetīs vecaji, augstie priesteri un rakstu mācītāji, un Viņu nonāvēs, un trešajā dienā Viņš celsies augšām." 23 Un Viņš sacīja uz visiem: "Ja kāds grib Man sekot, tad tāds lai aizliedz sevi, ik dienas ņem uz sevi savu (ko?ko,visi?) krustu (Tātad Jēzus šeit runā par atmešanu, Jēzus šeit runā par nonāvēšanu, runā par ciešanām, un tad Viņš saka: ja tu gribi sekot man, tev jāņem krusts. Es jums atgādināšu, ka Jēzus bija cilvēks. Jēzus bija cilvēks, kurš gāja un runāja, tāpat kā mēs ejam un runājam. Viņš mācījās, tāpat kā mēs mācāmies. Jā, Viņš bija Dievs. Bet līdz noteiktam līmenim Viņš noliek šīs dievišķās pilnvaras. Viņš piedzīvoja dzīvi, kā es un tu piedzīvo dzīvi. Jēzum vajadzēja zināt, vajadzēja zināt. Vai nu Dievs Viņam to bija atklājis, vai arī ar savām spožajām smadzenēm viņš kaut kā saprata, ka viņam vajadzēs mirt, mokošā, pazemojošā nāvē no jūdu rokām. Viņš zināja, ka jūdi nevar viņu likumiski nonāvēt. Viņiem būtu jānodod Viņu romiešiem. Un Viņš zināja, ka viņi uzstās uz krustā sišanu. Un Jēzus šeit, es ticu, sagaida, ka Viņa nāve gandrīz droši būs kristā sišana. Draugi, klausieties, daudz kas var nebeigties skaisti un jauki. Mani atmetīs, mani piesitīs krustā, mani nogalinās. Un es varu iedomāties mācekļa reakciju: Ko tas čalis tur runā? Vecīt, kad mēs pievienojāmies Mesijas klubam, mēs nevarējām sagaidīt, kad varēsim romiešiem galvas cirst nost. Ko viņš tur runā par nogalināšanu. Mēs paši te mazliet domājām paslepkavot. Jēzus noteikti juta nesagatavotību, Viņš juta, ka tas viņus pārsteigs. Viņš saka man ir jaunumi: ja tu gribi būt mans sekotājs, tev pašam jānes savs krusts! ņem krustu un staigā Man pakāļ. (Skatieties tagad, 24.pants) 24 Jo, kas savu dzīvību gribēs izglābt, tam tā zudīs, bet, kas savu dzīvību Manis dēļ zaudēs, tas to izglābs. 25 Jo ko tas cilvēkam līdz, ka viņš iemanto visu pasauli un pats sevi pazaudē un samaitā? (Tagad paskatieties uz 26.pantu tūlītējās krustā sišanas un tūlītējās atmešanas kontekstā. Ko Viņš saka?) 26 Jo, kas kaunas Manis un Manu vārdu dēļ (kādu vārdu? Par krustā sišanu!) Jo, kas kaunas Manis un Manu vārdu dēļ, tā paša dēļ kaunēsies Cilvēka Dēls, kad Viņš nāks Savā un Sava Tēva un svēto eņģeļu godībā.

Mīļie, šie vārdi parādās 11 reizes Jaunajā Derībā. Ejiet un sameklējiet! 11 reizes. 8 jau apskatījām. Šis vārds neparādās..Kad šis vārds parādās tad... ar 2 izņēmumiem, tas parādās Krustā sistā Mesijas kontekstā! Kad šis vārds tiek lietots, ar 2 izņēmumiem,-vienu no tiem apskatīsimies, tad kontekstā ar krustā sisto Mesiju. Pāvils saka Timotejam: nekaunies, neuzdrīksties kaunēties, citi kaunējies, tu nekaunies par Kunga liecību. Jēzus teica: Hei, man ir jaunumi: es došos uz Jeruzālemi, mani nodos,

mani sitīs krustā, es cietīšu, un viņš sagaida krustā sišanu. Viņš zina, ka tas tuvojas. Un man gribētos domāt, ka Viņš to vienkārši saprata: mani piesitīs krustā. Viņš sajūt nesagatavotību, viņš sajūt pārsteiguma efektu. Tāpēc viņš saka: Ei, tu paņem savu krustu! NEKAUNIES! Īstenība viņš pat iet tikt tālu, ka saka: tas kurš kaunas mani dēļ, no krustā sistā Kristus, te tas ir atkal krustā sistais Kristus. Kristos, Mesija, Svaidītais. Krustā sistais atbrīvotājs! Tu joko, vai ne? Krustā sistais Atbrīvotājs? Ja tu kaunie no Krustā sistā Atbrīvotāja, viņš saka: es kaunēšos no tevis. Un, mīļie, ar 2 izņēmumiem, mēs paskatījāties uz šī vārda lietojumu, šī konkrētā grieķu vārda, mēs tikko apskatījāties, jūs redzējāt. Mēs atgriezīsimies pie trešā tūlīt, jo tas ir satriecoši! Vai vēsts tik tālu ir skaidra, jā vai nē? Kāpēc, lai Pāvils to paziņotu noliegumā? Jo kulturāls apkaunojums bija saistīts ar viņa trako vēsti! Gandrīz. Mums obligāti jāaiziet uz 1.Kor.1.nodaļu ļoti ātri. Pievienojieties man tur. Šeit mēs varam sajūst vēsts karstumu. Sludinātās vēsts radikālo dabu. Paskatieties, ko viņš te saka. „Loti līdzīgi starp citu, ļoti, ļoti līdzīgi. 1.Kor. 1. Ar Rom.1. Tās pašas tēmas. Rom.1.nodaļa. Es nekaunos evaņģēlija, jo tas ir Dieva spēks. Frāze Dieva spēks 1.kor. atkārtojas 3 reizes. Vārdi ticība, vārdi glābt. Tie ir ļoti, ļoti līdzīgi. Skatieties, 1.Kor.1.nodaļa, sākot ar 18.pantu 18Jo vēsts par krustu (kāda vēsts, visi? kāda vēsts, visi?es jūdz nedzirdu: kāda vēsts?Vēsts par krustu. Paskatieties, ko viņš saka.) 18Jo vēsts par krustu (ir kas?) ir ģeķība (muļķība), Jo vēst par krustu ir muļķība tiem, kas pazūd, bet mums, kas topam izglābti, tas ir (saket ar mani kopā) Dieva spēks.

To viņš būtībā teica Romiešiem1.nodaļā. Jo es nekaunos evaņģēlija, jo tas ir Dieva spēks. Viņš saka. Cilvēki paklausās vēsti, ko tu sludini un domā, vecīt tu esi zaudējis prātu, tu esi nojucis. Tu sludini, ka glābšana pasaulei, glābšana man, manai ģimenei, nāk no krustā sista ebreja? Man tas jāpasaka atkal: krustā sist Atbrīvotājs?! Tu joko, vai ne? Pāvils saka: vēsts par krustu ir ģeķība! Tās ir lielākās muļķības. Bet mums, kas tiekam izglābti, tas ir Dieva spēks. 19Jo ir rakstīts: Es samaitāšu gudro gudrību un likšu kaunā prātnieku prātu. Un Pāvils te atkal gandrīz retoriski izsakās. Pāvils bija tāds kā diskutētājs. Pāvils bija dziļš, spīdošs runātājs, kurš mācēja izmantot retoriskos paņēmienus un citus, lai izveidotu argumentus. Kur ir gudrie? ,viņš teica. Gandrīz vai izaicinot, gandrīz izsmejot. Korinta tajā laikā bija konkurente Atēnām un varēja būt Grieķu impērijas lielākā pilsēta tajā laikā, lielākā pilsēta Grieķijā – būtu precīzāk teikts. Viņš raksta korintiešiem. Kur paliek gudrie? Kur rakstu mācītāji?(grieķu tekstā precīzāk: diskutētāji. Viņš tā kā uzprasās uz cīniņu.) Kur šīs pasaules vārdu meistari? Vai tad Dievs nav pārvērtis pasaules gudrību(kāds šeit vārds, visi) ģeķībā? 21 Jo, kad pasaule ar savu gudrību Dievu Viņa gudrībā neatzina, tad Dievam labpatika izglābt ticīgos ar (šeit tas ir atkal) ģeķīgu sludināšanu. (Kas bija par krustu, ko viņš tikko pateica)

22 Jūdi prasa zīmes, un grieķi meklē (ko?) gudrību.

23 Bet mēs sludinām (šeit tas ir! Paklausieties uz pozīciju, ko mēs sludinām?) Kristu (tas ir Mesiju, Atbrīvotāju, Svaidīto. Mēs sludinām MESIJU!!!!!!KRUSTĀ SISTO! Tā ir ģeķība, muļķība! Pilnīga, absolūta ģeķība, un Pāvils to zināja! Īstenībā vēlāk vēstulē viņš raksts: ei, mēs visi galu galā būsīm kāda dēļ muļķi, es būšu muļķis Kristus dēļ.), krustā sisto, kas jūdiem apgrēcība un pagāniem ģeķība,

24 bet tiem, kas aicināti, tiklab jūdiem, kā grieķiem, Dieva spēks un Dieva gudrība.

25 Jo Dieva ģeķība ir gudrāka nekā cilvēki, un Dieva nespēks ir stiprāks nekā cilvēka.

26Raugait, brāļi, savus aicinātos, nav tur taču daudz pasaules gudro, nav daudz vareno, nav daudz augsti dzimušo. 27 Bet, kas ģeķīgs pasaulē, to Dievs ir izredzējis, lai liktu kaunā gudros; un, kas nespēcīgs (Jā, nespēcīgs – Kā krustā sista persona?! Nevar būt vājāks par to!) pasaulē, to Dievs ir izredzējis, lai liktu kaunā stipros; 28 un, kas pasaulē zems un nicināts (šeit tas ir! Krusts!) un kas nav nekas, to Dievs ir izredzējis, lai iznīcinātu to, kas ir kas; (un tas ir veids, kā senaja Romā runāja, ja viņi gribēja pateikt, ka kaut kas ir zems, tad teica, tas, kas nav. Lieta, kas nav. Pāvils saka Dievs ir paņēmis tās lietas. Pāvils saka, ka Dievs ir paņēmis lietas, ka nav, kas ir nicinātas, kas ir zemas. Dievs ir izvēlējis tās lietas, lai liktu kaunā šīs pasaules gudrību. Pāvils bija NEKAUNOS sludinātājs. Ne tikai no Kristus, ne tikai no nākošā Kristus, ne tikai no Radītāja Kristus. Visi var ticēt tām lietām. Kristus Radītājs. Tas ir labās ziņas: tas ir spēks, varenība, vara. Nākošais Kristus: tas ir zobens, tiesāšana, atgūšana. Nē, nē, nē. Pāvils sludina krustā sisto Kristu!) 29 lai nekas, kas ir miesa, nelielās Dieva priekšā.

30 Pateicoties Viņam, esat jūs vienībā ar Kristu Jēzu, kas mums kļuvis par Dieva gudrību, par taisnību, par dzīves svētumu un pestīšanu,
31 lai būtu, kā ir rakstīts: kas lielās, tas lai lielās ar (ar ko mēs lielīsimies?) To Kungu.

Skatieties uz šo. Nākamās nodaļas 2.pants 2 Jo es jūsu starpā negribēju neko citu zināt kā vien (re, kur ir atkal) Jēzu Kristu un (viņu kādu? SVAIDĪTO ATBRĪVOTĀJU – KRUSTĀ SISTU.) Dažiem no jums ir kārdinājums smieties. Pāvils to arī visur sagaidīja. Tas ir smieklīgi. Tu tiešām nāksi uz mūsu pilsētu? Tu nāksi uz Romu, tu nāksi uz Grieķiju? Kā ar Ap.d.17.nodaļu? Kur Pāvils runā areopaga locekļu vidū? Un Pāvils sāk diskutēt: ziniet daži jūsu dzejnieki teica to un to. Un mums ir viens Dievs Radītājs, un mēs visi esam zemes bērni. Un tas visiem patīk. Pasaulei patīk filozofija! Pasaulē patīk intelektuāli. Pasaulei patīk stāvēt skaisti, izklausīties gudri. Un viņš saka: es jums sludina Kristu, kurš uzcēlās no mirušajiem un tas bija tā it kā ierakstu lente apstātos. Un tad atēnieši sāka skatīties viens uz otru: vai viņš joko? Kas tas ir par muldoņu? Čalis ir pazaudējis prātu. Krustā sists jūds izglābs mūs? Gadījums areopagā dod mums ieskatu intelektuālajā vardarbībā, ko Pāvils piedzīvoja. Ko es tikko teicu? Ā, nu beidziet, mazliet entuziasmu! Ko es teicu? Intelektuālā vardarbība. Interesanti, ka Pāvils jums pasaka, kas tā intelektuālā vardarbība bija. Viņš saka: jūdi saka, ka tas ir kas? Ka krusts ir? Viņi saka, ka tas ir piedauzības akmens! Paskatieties uz to vārdu! Grieķu vārds ir: skandalon! Skandalon! Pēc kā tas izklausās? Tas ir skandāls! Mesija, krustā sists? Pāvils saka, kad mēs sludinām jūdiem, viņi pat nevar, tas ir kaut kas tāds, ko viņi nevar pat panest. Tas ir skandāls! Un, kad mēs sludinām jūdiem vai grieķiem, mēs pat nevaram šai lidmašīnai likt pacelties. Mēs ielidojam Jēzus, krustā sists... Ko? Tu joko, vai ne? Jūs jokojat! Un mēs redzam to brīnišķīgos pieminekļus, kas uzbūvēti Atēnās. Mēs redzam pasaules vēstures intelektuālos milžus. Grieķu sabiedrība, universitātes, izglītības līmenis.. Vai tu tiešām? Vai tiešām? Vai patiešām tu nāksi un stāstīsi mums, ka mūsu glābšana atkarīga no krustā sista ebreja?! Pāvils saka: tā ir ģeķība! Bet viņš saka: kad es atnācu, es vienkārši izlēmu, es biju stingri nolēmis: es jūsu starpā negribēju neko citu zināt, kā vien Jēzu Kristu un to pašu (ko, visi) krustā sistu! Intelektuālā vardarbība, ar ko saskārās Pāvils, ir identiska intelektuālajai vardarbībai, ar ko mēs saskaramies šodien. Intelektuālā vardarbība izpaužas gan ar reliģiozajiem un sekulārajiem prātotājiem. Pāvila dienās reliģiozie būtu jūdi un tie sacītu: tu taču joko? Tas ir skandāls. Un tā sauktie sekulāri, protams, viņi arī bija

religiozi grieķu kultūras izpratnē. Bet viņi bija sekulāristi, ne gluži materiālisti kā mūsdienās, bet diezgan tuvu. Būtībā Pāvils saka: religiozie grib zīmi – pierādi, ka tas, ko tu saki ir patiesība. Bet sekulāristi, grieķi, grib gudrību. To viņi meklē. Mīļie, tāda paša veida vardarbību mēs sastopam šodien. Jo mēs neesam tik traki kā harizmāti, es runāju mēlēs, un Dievs darb... Mēs esam vienkārša SDA draudze, mums nav visas tās fičas, un godīgi sakot, arī nemaz negribam. Mums ir vienkārši Bībele, un mums ir vēsts. Tas ir viss. Man nav jāizdara brīnums, lai tu ticētu evaņģēlijam. Evaņģēlijs ir ticams pats par sevi. Sekulāristi teiks: ā, jā bet tas nav intelektuāli pamatots. Mana atbilde ir Pāvila atbilde. Dievs ir padarījis par muļķību šīs pasaules gudrību! Mīļie, apustulis Pāvils bija vidē, kura ir daudz vardarbīgāka kā mūsējā. Patiesībā, ļaujiet man kaut ko interesantu tagad izlasīt. Tas ir no Bārnsa par šo pašu tematu. Viņš saka: „ir svarīgi arī pieminēt, ka senajiem filozofiem šī vēsts likās vēl nepieņemamāka kā tas ir filozofiem mūsdienās-modernajos laikos. Viss, kas nāca no Jūdejas, viņi uzlūkoja ar nicinājumu un skepsi. Par visu vairāk neciezdami mācību, ka viņiem vajadzētu sagaidīt glābšanu no jūdiem. Bez tam, mūsdienās krustā sišana ir zaudējusi lielu daļa savas drausmīgās reputācijas. Tagad krustu uzlūko pat ar zināmu godu un apbrīnu. ”Citiem vārdiem sakot, mēs tagad...Tādēļ, kapasaule tagad ir palikusi tik ļoti kristianizēta, mēs krustu uzlūkojam pozitīvā gaismā. Jūs ziniet mēs tagad, krusts – upuris, pašuzupurēšanās, krusts – nodošanās...mēs valkājam, labi jūs nē, bet cilvēki valkā krustiņus ap kaklu, pakar mašīnās...Krusts! Mīļie, 1.gs. viņiem nebija visi šie gadsimtie pirms tam, kur asociēja ar Dievu utt. Pāvils staigāja apkārt un teica: jā, Mesija tika sist krustā un tev vajadzētu ticēt Viņam. Bet kāds teiks: pag, bet kā ar augšāmcelšanos. Mīļie, jūs pat nevarējāt tikt līdz augšāmcelšanās. Ieraksts apstājās, kad Mesija ghrrr. Bet Senajā pasaulē tā bija palama, kauns. Nāve pie krusta tika saistīta ar visu, kas ir kaunpilns un negodājams. (re, kur mūsu vārds atkal) Un runāt par nāvi un glābšanu, ko sagādājis krustā sistis jūds, radīja nepatīkamas sāpes pavēderē. Ļaujiet es to pārfrāzēju modernajā valodā. Viņi domāja, ka tās ir stulbības un ienīda to! Pāvils bija daudz vardarbīgākā intelektuālajā klimatā kā jūs esat! Vai jūs dzirdat? Jūs domājat: ak, man ir tik bail runāt ar cilvēkiem manā augstskolā, viņi domās, ka es esmu dīvains. Intelektuālā vardarbība, ko jūs piedzīvojat, ir mazāka kā puse no tā, ko Pāvils piedzīvoja. Daudzu iemeslu dēļ. Viens no tiem ir ir.. Tas, ko mēs cenšamies saprast. Ka krustā sišana, tas ir ļoti daudz zaudēji no sava kaunpilnuma. Daudzi to pat uztver kā lietu, pret kuru jūt zināmu cieņu. Uzskata kā objektu, kas simbolizē pašuzupurēšanos. Pāvils rakstīja Timotejam un teica: dēls, kad es parādos Āzijā, viņi izlikās, ka mani pat nepazīst. Figels un Hermogēns: Ei, draugi, es domāju, kur jūs esat... Daži no mums domā, nu tā es tagad eju....Dievs svētī! Vai ne? Vai tad tie neesam mēs? Vai tad tie neesam mēs? Sakiet, ka jūs nesaprotat, par ko es runāju. Jūs esat restorānā... Paldies. Tā ir kā trauma mums. Pāvils iesoļo pilsētās un viņš saka: vai jūs varat man parādīt prestižāko vietu, man ir steidzama vēsts, kas visiem ir jādzird, sapulciniet visus. Ā, te ir steidzama vēsts, viņš ir ceļojis vairākas tūkstošus, desmittūkstošus jūdžu. Vai šī ir tā vieta, labi, mīļie es jums sludinu Kristus Jēzus no Nācaretes, cilvēks, kurš tika piesists krustā. KO? Mēs šitam čalim tūlīt sadosim. Mums apnicis viņš, viņa muldēšana. Mīļie, jums ir tā vīzija, man ir šī vīzija: Pāvils varonis, soļodams droši pa Āzijas pilsētām, ieejot Filipā, un Galatijā, kuram tic simtiem un tūkstošiem cilvēku, varena Pāvils. Vienīgā vieta, kur tas notika, bija tur, kur viņi domāja, ka tas ir Apolls un otrs Merkūrijs. Un, kad uzzināja, ka tā nav, viņi mēģināja viņus nogalināt! Cilvēki ienīda šo vīru! Laipni lūdzam realitātē! Mēs domājam, ka

ieslīdēsim iekšā, jo mums ir KO Jēzus Darītu aprocīte, o jēē. Nekaunos, mazulīt! Vai ne? Vienkārši aizbāz aiz savas aprocē. Mīļie, jūs sapratāt domu. Es gribu noslēgt ar šo. Apustulis Pāvils vēstulē Galatiešiem 6.nodaļā, 14.pantā viņš saka: 14 Bet es no savas puses negribu lielīties (es gribu, lai jūs to dzirdat. Pāvils bija reāla persona. Viņam nepatika būt atraidītam. Man liekas tāpēc viņš ir tik noteikts, tik pārliecinošs Romiešiem 1.nodaļa sākumā. Viņš saka: es nekaunos!!! Un tā Pāvils raksta, viņš ir reāla persona. Viņš saka) Bet es no savas puses negribu lielīties , kā tikai ar mūsu Kunga Jēzus Kristus krustu, (Visi izskatīsies kā muļķi, es gribu būt muļķis Jēzus dēļ, viņš saka) Es jums teicu ir 11 vietas. Mēs apskatījuši lielāko tiesu no tām: Rom.1, 2, Tim.1, mēs neapskatījām Marka 8, bet tas ir ļoti līdzīgi Lūkas 9. Mēs esam izskatījuši būtībā visas. Bet ļaujiet man parādīt vienu no tām, kas nav saistītas ar krustā sisto Kristu. Kad parādās šis vārds, tas vienmēr ir saistīts ar Krustā sišanu. Pāvils saka, es nekaunos no krustā sistā Kristus, viņš saka Timotejam: Nekaunies no krustā sistā Kristus. Jēzus saka: nekaunies no manis, es tikšu sist krustā. Bet ļaujiet man parādīt vienu no gadījumiem, kur tas tā nav. TIK aizraujoši! Vēstulē ebrejiem. Šķiriet ar mani kopā. Ļoti labs iemesls ticēt, ka apustulis Pāvils uzrakstīja šo vēstuli, man gribētos domāt, ka tā bija, bet pat, ja tā arī nebija – doma paliek tā pati. Bet spēcīgāka, ja tā bija. Ebrejiem 2.nodaļa. Kur mēs šķiram, visi? Ebrejiem 2.nodaļa un es esmu 9.pantā. Ebrejiem 2.nodaļa un es esmu 9.pantā. Šitais ir superīgi. 9 Bet mēs redzam Jēzu, kas īsu laiku bija padarīts mazāks par eņģeļiem, Bet mēs redzam Jēzu, kas īsu laiku bija padarīts mazāks par eņģeļiem nāves ciešanu dēļ ar godu un slavu vainagotu, lai Dieva žēlastībā būtu baudījis nāvi par visiem. Allēlūja! Mīļie, tas ir evaņģēlijs! Tas ir evaņģēlijs, ka Jēzus nomira nāvē, ko tu biji pelnījis! Jēzus dzīvoja dzīvi, ko tu neesi dzīvojis. Un Jēzus augšāmcelšanās ir tava vienīgā cerībā un nākotnes augšāmcelšanos. Vai tu vari pateikt Āmen? Tas ir evaņģēlijs. Evaņģēlijs nav filozofija un tā noteikti nav koncepcija. Evaņģēlijs ir persona, tās ir labās ziņas. Tur ir fakti par Jēzu, un Jēzus ir Dievs. Evaņģēlijs ir labās ziņas par Dievu. baudījis nāvi par visiem. Skatieties uz 11.pantu 11 Jo, kā Tas, kas svētī, tā arī tie, kas tiek svētīti, visi ir no viena (šis ir mazliet sarežģīti grieķu valodā, bet būtība tur ir teikts: tas, kas dara svētu un tie, kas tiek darīti svēti ir viena ģimene! Tas, kas dara svētu un tie, kas tiek darīti svētilr viena (kas) (Re, kur tas ir, re kur ir!) ; tāpēc (kāpēc, tāpēc, ka esam vina ģimene! Kāda iemesla dēļ?) Viņš nekaunas tos saukt par brāļiem, sacīdams: (re, kur tas ir mani, draugi, tā pati uzbūve, tas pats vārds!) Es ceru, ka jūs to nepalaidāt garām. Ja palaidāt, jūs nesejojāt līdzī. Pāvils saka, es dzīvošu savu dzīvi nekaunoties, es teikšu Timotejam: nekaunies , mēs būsim muļķi, mēs sludināsim krustā sisto Mesiju, krustā sisto Atbrīvotāju! Es iešu uz Atēnām, es iešu uz Āziju, cilvēki mani ienīdīs, bet es sludināšu krustā sisto Kristu. Un, kad es skatos uz ebreju vēstuli, man patīk domāt, ka Gars inspirēja Pāvilu rakstīt. Pāvils saka: padomājiet par Jēzu, Viņš tika darīts zemāks par eņģeļiem, lai Viņš varētu baudīt nāvi par ikvienu cilvēku. Un tad viņš saka kaut ko pārsteidzošu: Viņš, kurš dara svētus un jūs, kas tiekat darīti svēti. Tas ir Dievs un tu. Mēs visi esam vienas ģimenes locekļi, un šī iemesla dēļ Kristus nekaunas par Pāvilu. Pāvils nekaunējās no krustā sistā Kristus. Un krustā sistais Kristus nekaunas par problēmās esošo, neveiksmēs esošo un dažreiz pakritušo Pāvilu. Kristus pagodināts nekaunas par nepagodināto Pāvilu. Tad nu kā ir? Es jautāju jums sākumā? Vai jūs esat kaunējušies par Kristu? Klusums. It kā tas jautājums vispār ir vajadzīgs? Šajā telpā nav cilvēks, kurš tā pamatīgi nebūtu kaunējies...ja kāds saka, ka tā īsti nē, vai kā...blā blā...izbeidz! Ja mēs nebūtu kaunējušies no Kristus tādā

veidā, kā mēs gribētu un kā mums vajadzētu, tad nebūtu tāds GYC 2009! Bet tu nevari lasīt manu sirdi, jā es nevaru lasīt tavu sirdi, bet es redzu pierādījumus, mēs vēl joprojām esam iesprūduši šeit! Tas man pasaka, ka mums kaut kādā mērā ir jāizņem sava svece no pūra! Bet es esmu nolēmis, mīļie, un es negribu, lai mani solījumi un apņemšanās ir gaistošas smiltis.. Es dedzīgi lūdzu, lai Dievs mani veidotu par vīru 2010.gadā, kāds bija Pāvils. Es gribu būt drosmīgs, es gribu nekaunēties. Es gribu būt ienīsts Kristus dēļ. Es negribu, lai cilvēki saka: Viņš ir jauks sludinātājs! Mēs viņu uzaicinājam uz telšu sanāksmēm...un bērniem viņš patīk! Blāāāā....Man neinteresē šitās muļķības! Es gribu būt krustā sistā Kristus sludinātājs. Es to nesaku vienkārši 5000 cilvēku priekšā ar savu uzvalku, es gribu sludināt krustā sisto Kristu, kad es eju pēc savas tējas uz Starbucks! Ievērojiet, ka es teicu: tēju. Mīļie, Jēzus teica: kurš kaunas manis dēļ un manu vārdu dēļ, kurš kaunas par Manu krustā sišanu, kurš kaunas par Mani. No tā arī Cilvēka Dēls kaunēsies, kad nāks Savā Godībā, Tēva un svēto eņģeļu godībā. Un Pāvils saka Tas, kurš dara svētus, un tie, kas tiek darīti svēti, tā ir viena ģimene. Šī iemesla dēļ Jēzum nav kauns mūs saukt par brāļiem un māsām. Es nevaru jums pateikt neko, kas vēl vairāk sajūsminātu manu dvēseli tieši tagad, šajā brīdī, kā zināt, ka Jēzus nekaunas par mani. Ir kāda sena dziesma, kas tika uzrakstīta pirms daudziem gadiem. Un es jums saku: man patīk laba kristīgā mūzika, es klausos to. Es neesmu no „obligāti jābūt kokļu skaņām” cilvēkiem. Bet es jums saku tajās ir kaut kāds spēks, kaut kāds noteikts dziļums, kas trūkst 99.9% modernajām dziesmām. Es domāju, kā mēs varam, kā mēs varam rakstīt spēcīgas garīgas dziesmas, kad mēs sēžam pēc vaniļas smaržojošās mājās, uz ādas dīvāniem un ar gaisa kondicionieri? Oo, es esmu aizdedzies par Kungu, es uzrakstīšu dziesmu! Es to negribu noniecināt. Klau, man patīk Mets un Džozija, viņi dzied un raksta labu mūziku. Es to nenoniecinu, ko es gribu teikt, ka bija laiks, kad, kad cilvēki nostājās par Jēzu tas varēja nozīmēt viņu dzīves virzienu, tas varēja prasīt viņu karjeru, viņu dzīvību! Un, kad šie cilvēki apsēdās, lai rakstītu dziesmas, tur bija garīga bagātība, garīgs spēks, tur bija garīgs dziļums! Un viena no šādām dziesmām ir saukta:

Sists, šaustīts un mocīts

Sists, šaustīts un mocīts
Redzu Viņu mirstam uz koka!
Tas ir Kristus cilvēku atstumts
Jā, mana dvēsele tas ir Viņš, tas Viņš!
Tas ir ilgi gaidītais pravietis
Dāvida Dēls, tomēr Dāvida Kungs
Caur Savu Dēlu Dievs tagad ir runājis
Tas ir patiess un uzticams Vārds

Sakiet, jūs, kas dzirdat Viņa vaidus,
Vai ir bijušas lielākas bēdas kā Viņa?
Draugi caur bailēm Viņa mērķi neatzīdami
Ienaidnieki aizvairo Viņa sāpes
Daudzas rokas paceltas, lai viņu durtu
Neviena neiejaucās, lai glābtu;
Bet dziļākais dūriens, kas ķēra Viņu

Bija dūriens, ko Taisnība deva.

Jūs, kas domājat par grēku vieglprātīgi
Vai arī nesaprotat ļaunuma lielumu
Šeit varat redzēt tā dabu skaidri
Šeit tās vainu novērtēt.
Ievēro nozīmēto upuri
Redzi, Kurš nes briesmīgo nastu
Tas ir Vārds, Tā Kunga Svaidītais
Cilvēka Dēls un Dieva Dēls

Te mums stiprais pamats ir
Te pazudušiem patvērums
Kristus, mūsu glābšanas Klints
Viņa Vārds, ar ko mēs lielāmies.
Dieva Jērs par grēciniekiem ievainots!
Upurēts, lai atceltu vainu!
Neviens vairs nekaunēsies! (netiks apmulsināts)
Kurš uz Viņu savu cerību būs cēlis.

Nekaunēties! Nekaunēties! Daudz kas vairāk kā lipīgs nosaukums jauniešu konferencei! Tas ir dzīvesveids! Veids, kā dzīvot. Varbūt ar to neiegūsi daudz draugu, bet iegūsi Vislabāko no draugiem! Mets un Džozija dziedās nevis mums, bet ar mums. Mēs dziedāsim savās sirdīs, viņiem dziedot ar savām mutēm. Un mēs šodien atsauksimies krustā sistajam Kristum. Mēs atsauksimies krustā sistajam Kristum, par ko Pāvils teica: es nekaunos no Viņa. Es redzu Viņu uz koka, es redzu Viņu asiņojot, es redzu, kā cilvēki saka: Viņš nespēj izglābt sevi. Es sludinu par Glābēju, kurš nevar izglābt pats sevi. Mēs atsauksimies tam Kristum. Mēs atsauksimies 2 veidos. Es tam atsaukšos, es nezinu, ko jūs darīsiet, bet es atsaukšos tam Kristum 2 veidos. Pirmais: es nāksu pie šī Krustā sistā Glābēja un teikšu: ja tas ir tas, ko grēks prasīja, tad man nav NEKĀDAS cerības tikt izglābtam, ar kaut ko, ko es varu darīt! Es eju pie Jēzus. Jo man vajag, lai Viņš bauda nāvi manā vietā. Es viņiem atdošu manu grēku, e svinam atdošu savu vainu, atdošu savas kļūdas, es Viņam atdošu savu vājumu, es Viņam atdošu sevi! Un es nāksu pie krustā sistā Glābēja un ticēšu, ka caur ticību Viņš mani pieņem! Vai jūs varat teikt Āmen? Un es nāku pie Krista ne tikai kā Glābēja, es nāku un saku: Kristu, esi mans Kungs! Padari mani par tādu, kas nekaunas. Veido mani, kā Pāvilu. Atbrīvo mani no Timoteja kautrīguma un dod man Pāvila drosmi un sludināšanas spēku! Kāds tev izskatās 2010.gads, kāda tev izskatās atlikusī dzīve? Ko Jēzus darītu? Dabūju bampera uzlīmi! Dabūju GYC noņemamo tetovējumu. Vai tā tev izskatās? Kungs, Debesīs, es ceru, ka nē. Es ceru, ka mūsu kristietība var aiziet tālāk par asprātīgiem un lipīgiem T-krekliem. Es ceru, ka kaut kad mēs ne tikai vienkārši liecināsim savās augstskolās. Pat jūs visi tie, ar doktora grādiem, studējami visas šīs lietas. Es ceru, ka pienāks diena..kāds teiks, bet tas nav intelektuāli.. Pāvilam tas darbojās! Jūsu profesori nav daudz gudrāki kā tie, kas bija areopagā, mīļie... Es ceru, ka tā diena nāk, kad arī tie, kas studē par ārstiem, tie, kas studē biznesu un visi tie, kas mācās augstās zinātnes. Ko mums vajadzētu darīt, mums vajadzētu būt galvai nevis astei. Bet es ceru, ka pienāks diena, kad jūs netikai dabūsit 9niekus un

10niekus, bet nostāsities savas augstskolas pagalmā un sludināsit krustā sisto Kristu! Tai dienai ir jānāk. Jā, bet mana draudze ir mirusi. Ja tava draudze ir mirusi, ej pats nodibini draudzi! Dabū Džordžu Vitfildu tur, dabū Džonu Vesliju tur. Pagrāb vienu no tām lietām, uzliec kaut kur un vienkārši sludini! Jāā, bet šajā post-modernajā, post-modern – šmodern! Sludini! Bet es nemāku sludināt, - tad raksti! Jūs teiksit, es nemāku rakstīt-uztaisi mājaslapu! Tu teiksi, es nemāku taisīt mājaslapu – dari kaut ko! Un liec Jēzu visapkārt. Liec krustā sisto Jēzu visapkārt, un cilvēki jautās: tu droši vien joko, tā jau ir gadsimtus veca lieta. Tu mūs velc atpakaļ uz tumšajiem viduslaikiem, jā tieši tā. Tieši tā. Tas ir kam, es ticu. Es nekaunos no krustā sistā Kristus! Es nekaunos no Kristus kā Radītāja! Es nekaunos no nākošā Kristus! Tas ir tas, kam es ticu, lai apsmiešana sākas! Es gribu atsaukties uz Jēzu kā Glābēju, un es gribu viņam lūgties: Tēvs, Jēzu, lūdzu, neļauj 2009. būt tādām pašām kā 2010! Dievs, neļauj man būt apmierinātam ar to, kā līdz šim! Es kaunējos 50 miljardu reižu 2009.gadā. Es gribu šo skaitli samazināt 2010.gadā līdz nullei!!! Es nezinu, mīļie, vai tas sasaucas ar jūsu sirdīm. Man liekas mēs pozējam. Tik viegli būt garīgam šeit, tik viegli – nieks vien. Paskaties, kā es esmu apgērbts – es esmu garīgs čalis! Mīļie, tam nav nozīmes, ja tu vari būt garīgs stāvēt šeit, manā priekšā vai tad, kad apskatat izstāžu standus. Vai tu vari būt garīgs, kur tas skaitās?! Tas ir tas, ko es gribu, es nezinu, ko jūs, tas ir tas, ko es gribu!

Tātad viņi dziedās brīnišķīgu dziesmu „**Sists, šaustīts un mocīts**”. Ja tava sirds sasaucas ar šo vēsti un tu vēlies nākt pie Jēzus. Es lūgšu jūs nākt priekšā un stāvēt, nekaunēties par krustā sisto Kristu.

Neviens vairs

netiks apmulsināts

Kurš uz Viņu savu cerību būs cēlis.

Tēvs, šovakar mēs sakām, ka gribam būvēt savu cerību un savu dzīvi uz krustā sistā un augšāmcēlušā Mesijas. Muļķība pasaulei, bet gudrība Dievam. Tēvs, mums ir vajadzīga drosme. Mums ir vajadzīgs kaut kas. Tēvs, es lūdzu, lai mūsu drosme nebūtu pašu radīta, pašu iniciēta – jā, bet, lai Gars dod mums drosmi. Tēvs, mēs nevēlamies būt muļķi, jo mēs esam muļķi. Mēs gribam būt muļķi Kristus dēļ. Māci mums šo atšķirību. Tēvs, es gribu lūgt par jauniešiem cilvēkiem šeit, mana sirds lec ārā, man liekas, ka es esmu vecs onkulis, Kungs, man ir 37, es domāju, ka līdz tam jau būšu Debesīs. Es redzu šīs svaigās sejas, skaisti, jauni cilvēki, bez grumbām. Tēvs, dod šiem ļaudīm vīziju. Tu apsolīji, ka tavas meitas un dēli pravietos, Tēvs. Dod viņiem vīz...mums vajag, lai viņi ir drosmīgi Tevis dēļ. Dažiem no mums jau ir viena kāja kapā, un mēs bijām pārliecināti, ka jau sen būsim Debesīs ap šo laiku. UN daudzos gadījumos pie tā mē svaram vainot tikai sevi pašus. Un tā Tēvs, es lūdzu, lai tu izaudzini paaudzi, šo paaudzi. Jauniešu paaudzi Kristum! Kuri neorganizē vienkārši profesionālus seminārus, izdomā lipīgus nosaukumus un plāno nākamam gadam: jā, tā būs lieliska ideja! Kungs, dāvā mums dedzību par krustā sisto Kristu! Padari mūs nogurušus no sanāksmēm. Padari mūs nogurušus no mūsu kautrīguma, Tēvs, mēs tik ļoti iedrošināta no fakta, ka arī pat Timotejam bija problēmas, Pēteris kaunējās. Bet Tēvs, mēs vēlamies Pāvila drosmi. Mēs vēlamies Jēzus drosmi. Mēs vēlamies Gara drosmi. Tēvs, šodien, mēs nākam pie Jēzus, jo Viņš baudīja nāvi par katru cilvēku. Mira nāvē, kas bija mūsu, dzīvoja dzīvi, kādu mēs nedzīvojām. Un Viņš cēlā, lai mēs varētu reiz celties augšām. Mēs atsaucamies evaņģēlijam. Un Tēvs, mums

atsaucoties uz evaņģēliju, palīdzi mums tagad kļūt par evaņģēlija devējiem tālāk. Lai mēs neesam mirusi dvēsele labajām ziņām. Bet ierocis, caur kuru tas tiek nodots vairāk un vairāk cilvēkiem. Es gribu lūgt par tiem sekulāro augstskolu studentiem, Tēvs, viņiem vajag īpašu drosmes ieliešanos. Dod viņiem gudrību būt gudriem kā čūskām un bez viltus kā baložiem. Bet lai viņi nav klusi kā baloži. Es gribu lūgt par mūsu jauniešiem adventistu universitātēs, lai mūsu universitātes ir pilnībā droša vieta. Īpaši lūdzu lūgt par mūsu jauniešiem adventistu universitātēs, jo tur ir īpaša veida viltīga vardarbība, kas sevi sauc par adventismu. Tā izskatās draudzīga un atgādina ieceļotāju attīstību. Kungs, mēs negribam tikt pievilti no tiem, kas izskatās labi, bet nesludina krustā sisto Kristu! Es gribu lūgt īpašu žēlastību par mūsu profesoriem adventistu universitātēs. Mums ir daudzi dievbijīgi pasniedzēji, bet mēs lūdzam par tiem, kas nav cienīgi sava vārda dēļ. Esi ar mūsu jauniešiem. Es gribu lūgt par tiem, kas vēl ir vidusskolā vai vienalga, ko dara, strādā. Lai viņi ir visprofesionālākie, Gara piepildītākie, dievbijīgi cilvēki, kas apliecina tavu vārdu. Bet, lai viņi garīgumu negūst kopā ar kautrīgumu. Bet, lai viņi garīgumu gūst kopā ar drosmi par Kristu. Profesionālu drosmi, pamatotu drosmi, ticamu drosmi, pārliecinošu drosmi, inteliģentu drosmi, Bet drosmi jebkurā gadījumā. Tā ir mana lūgšana Tēvs, un tā ir mūsu sirds lūgšana. 2010.gads un tālāk un mēs ceram, ka vairs nav daudz tālāk, būtu pilnīgi citādāks visiem iepriekšējiem. Lai šī ir vairāk kā tēma, vairāk kā sauklis, vairāk kā lipīga koncepcija. Lai nekaunēties ir mūsu dzīvesveids. Jēzus spēcīgais vārds, tev tas būs vajadzīgs. Lai visi Dieva ļaudis, kas alkst pēc nekaunēšanās, saka ar mani kopā: Āmen!